

er stillet af det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), som jeg ogsaa finansielt let maa gøre Indvendinger imod, og det er Endringsforslaget, som gaar ud paa, at det til enhver Tid skulde staa vedkommende, som havde modtaget et Statslaan, frit for at opsigge og udbetale Restbeløbet. Jeg tror, det vilde være en Bestemmelse, der i høj Grad vilde være til Tab for Staten; thi det er jo klart nok, at Opsigelse kun vil finde Sted paa en Tid, hvor det paa Grund af Letheden ved at tilvejebringe billige Penge kan finde Sted, det er altsaa ogsaa indlysende, at Staten saa vil komme til at anvende disse ekstraordinært indkommende Beløb til Indkøb af sine udstedte Obligationer til en høj Kurs, thi det er jo kun under disse Forhold, at man vil kunne tænke sig, at Opsigelse vil ske. — Men ogsaa af en anden Grund maa jeg gøre Indvendinger mod Forslaget, og det er den, at det forekommer mig urigtigt, naar man en Gang har sluttet en Laanekontrakt, gaende ud paa, at Laanet berigtiges ved en Marsbetaling, indeholdende baade Renter og Afdrag, saa at tilstede den ene Part ensidigt at opsigge Laanet, medens den anden staaer absolut bunden. Vi have jo kendt andre Laan af ganske lignende Bestaafenhed. Vi vide jo, at Livrenteanstalten har givet Laan paa Villkaar af, at hele Betalingen finder Sted ved Amortisation, ved Betaling af en højere Annuitet, og det forekommer mig at være indlysende, at det, at give den ene Part Ret til, naar han vil det, at udbetale Laanet, medens den anden ubetinget skal være bunden, skal blive ved de oprindelige Villkaar, maa absolut medføre Tab for den, der ikke har nogen Opsigelsesret. — Men der er en anden Ting, og det er den, at det giver et ganske overordentlig forøget Arbejde. Den store Fordel, der er forbunden med at ordne disse Statslaan paa denne Maade, er, at man ikke behøver en Fordobling af Statens Aktiivfontorer for at besørge dette Arbejde. Naar Laanene gives paa denne Maade, er det hele afgjort, uden at den, der modtager Laan, udsteder nogen Obligation eller betaler nogen særlig Rente til dette Laan. Det hele berigtiges dermed, at hans Forpligtelse i Henhold til Laanet, Forpligtelsen til at betale de 4 pCt. aarlig i 60 Aar, bliver tilført hans Stattebog, ganske paa samme Maade, som vi indtil for ikke saa grumme mange Aar siden havde andre Beløb staaende i vore Stattebøger. Det bliver staaende paa samme Maade, foranlediger ikke mindste Besvær, og naar de 60 Aar ere forbi, saa er Forpligtelsen ude, og det bliver slettet. Dermed er det hele gjort. Naar man derimod skal til at staa i direkte

Forhold fra Finansministerens Side til hver enkelt Laantager, saaledes at han efter Behag kan opsigge Laanet og saa udregnet, hvor meget nu Restbeløbet er — en Del er jo dækket allerede ved Afbetalingen, — saa bliver det et meget forøget Arbejde. Og hvorfor skal man tage det? Det staaer jo Manden fuldstændig frit for, om han enten vil laane paa disse Villkaar, som det ærede Medlem meget rigtig betegne som særdeles favorable, eller om han vil laane Penge andetsteds, eller tage dem af sine egne Penge, det staaer ham fuldstændig frit for. Men naar han finder sin Fordel ved at afgøre det ved at modtage Statslaan paa disse Villkaar, ser jeg virkelig ikke, hvorfor han saa skulde have Ret til, til enhver Tid i Løbet af 60 Aar, naar han kunde gøre sig en yderligere Fordel ved at opsigge Laanet, at opsigge det, jeg ser ingen Grund til det. Jeg skal for mit Vedkommende indskrænke mig til disse Bemærkninger, der angaa Spørgsmaal, der have nogen særegen Interesse for Finansministeren.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goos): De foreliggende 2 Endringsforslag af 2 ærede Medlemmer til § 7 omfatte delvis begge det samme. Det Endringsforslag, der er stillet af det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Bjerre), gaar jo videre end det andet, idet det foreslaar at udstyre baade Bemærkningen i den nuværende § 7 om, at Renten for den Beneficiarius, i hvis Embedstid Afløsningen finder Sted, ikke bliver under 3½ pCt., og den anden Bestemmelse, som ogsaa findes sammesteds, at for fremtidige Beneficiarii maa der ikke ydes den paagældende over 3½ pCt. Med Hensyn til dette Endringsforslag til § 7, som altsaa vil udstyre begge Dele, har jeg det at bemærke, at det saaledes at staa disse 2 Begreenskninger sammen er urigtigt af den Grund, at de have en væsentlig forskellig Begrundelse. Det, at man har villet sikre den Beneficiarius, i hvis Embedstid Afløsningen finder Sted, mindst 3½ pCt., er væsentlig af de Grunde, Finansministeren har fremført, nemlig at den, der skal føre Forhandlingen om Afløsningen, maa vide med Bestemthed, hvad han kan gaa ud fra, at han mindst vil oppebære, og denne væsentlig til Interesse for den Beneficiarius, som skal føre Forhandlingen om den foreslåede Afløsning, trufne Bestemmelse, ser jeg ingen som helst Grund til at opgive. Denne Del af det Forslag, som er stillet af det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Bjerre), maa jeg derfor fraraade. Den an-